

Warszawa, dnia 13 października 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.238.2019.aka.37

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 i 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTED] z dnia 11 września 2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi nr 71/2019 z dnia 28 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe.36, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie wiaduktu nad torami PKP w ciągu ulic Piłsudskiego i Zwierzynieckiej w Skierniewicach*:

1) uchylam pkt I.1 decyzji w części:

Planowane przedsięwzięcie przewiduje rozbudowę fragmentu istniejącej drogi w rejonie ul. Piłsudskiego i Zwierzynieckiej w Skierniewicach wraz z budową wiaduktu nad terenami kolejowymi.

i w tym zakresie orzekam:

„Planowane przedsięwzięcie obejmuje rozbudowę fragmentu istniejącej drogi o nawierzchni twardej w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej w Skierniewicach o długości ok. 1,04 km oraz fragmentów ul. Koziętulskiego, ul. Plantowej oraz ul. Nowomiejskiej w Skierniewicach wraz z budową wiaduktu nad liniami kolejowymi nr 1 i nr 530;”;

2) uchylam pkt I.2.1 decyzji w części:

Na etapie realizacji przedsięwzięcia należy stosować sprzęt i urządzenia w dobrym stanie technicznym, gwarantującym zachowanie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu oraz dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu, zaś;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

3) uchylam pkt I.2.5 decyzji w brzmieniu:

Transport i rozładunek prowadzić w sposób najbardziej minimalizujący pylenie do powietrza;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

4) uchylam pkt I.2.7 decyzji w brzmieniu:

Ograniczać przemieszczenia mas ziemnych i sypkich w czasie wietrznej pogody;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

5) uchylam pkt I.2.8 decyzji w brzmieniu:

W dni słoneczne i wietrzne stosować zraszanie potencjalnych miejsc wtórnego pylenia;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

6) uchylam pkt I.2.9 decyzji w brzmieniu:

Podczas transportu mas ziemnych należy stosować odpowiednie plandeki zabezpieczające przed pyleniem i wypadaniem z pojazdu;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

7) uchylam pkt I.2.16 decyzji w brzmieniu:

Należy zapewnić sprawny system gospodarowania odpadami. Odpady wytworzone w trakcie budowy oraz eksploatacji należy gromadzić selektywnie, w uporządkowany sposób, w pojemnikach, kontenerach lub innych odpowiednich opakowaniach na terenie przedsięwzięcia, w warunkach odpowiednio zabezpieczonych przed przedostaniem się do środowiska substancji szkodliwych, przed dostępem osób postronnych i zwierząt, na utwardzonym podłożu. Odpady niebezpieczne należy magazynować oddzielnie, w wydzielonym miejscu zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, w oznakowanych, szczelnych i zamkniętych pojemnikach lub kontenerach, na utwardzonym i szczelnym podłożu. Za właściwą gospodarkę odpadami na etapie budowy odpowiadać będzie firma świadcząca usługi budowlane będąca wytwórcą odpadów, chyba, że umowa stanowić będzie inaczej. Odpady powstające na etapie budowy i funkcjonowania przedsięwzięcia należy przekazywać firmom posiadającym stosowne zezwolenie na zbieranie odpadów, odzysk czy ich unieszkodliwienie;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

8) uchylam pkt I.2.18 decyzji w brzmieniu:

Należy zapewnić zaplecze socjalne dla pracowników np. w postaci przenośnych sanitariatów bądź barakowozów z toaletami, a nieczystości wywozić okresowo na oczyszczalnię ścieków;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

9) uchylam pkt I.2.19 decyzji w brzmieniu:

Plac budowy, zaplecze oraz drogi techniczne należy zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu oraz minimalne jego przekształcenie. Czas trwania prac oraz zajęcie terenu ograniczyć do niezbędnego minimum;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

10) uchylam pkt I.2.22 decyzji w części:

Zużyty sorbent należy przekazać podmiotowi uprawnionemu do zagospodarowania tego rodzaju odpadu niebezpiecznego. Zanieczyszczony grunt należy przekazać podmiotom uprawnionym do jego transportu i rekultywacji lub unieszkodliwiania.

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

11) uchylam pkt I.2.24 decyzji w brzmieniu:

Należy zminimalizować okres funkcjonowania wszelkich wykopów (np. pod kable, fundamenty wiaduktu, ekranów etc.), powinny być one zasypywane jak najszybciej, by ograniczyć ryzyko upadania drobnych zwierząt (m.in. płazów);

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zminimalizować okres funkcjonowania wykopów – wykopy przeznaczone pod kable, rurociągi itp. należy zasypać niezwłocznie po wykonaniu prac budowlanych, w celu realizacji których były wykonane, natomiast wykopy przeznaczone pod fundamenty wiaduktu, ekranów akustycznych itp. należy wykonać bezpośrednio przed budową fundamentów. Wykopy należy codziennie kontrolować przez nadzór przyrodniczy. W przypadku zaobserwowania w wykopie osobników drobnych zwierząt, należy je odłowić i przenieść poza obszar inwestycji do siedliska spełniającego wymagania danego gatunku;”;

12) uchylam pkt I.2.25 decyzji w brzmieniu:

Odwodnienie drogowe należy zapewnić poprzez odpowiednie zaprojektowanie i wykonanie spadków jezdni do kanalizacji deszczowej, a następnie, po wcześniejszym podczyszczeniu, do odbiorników;

i w tym zakresie orzekam:

„1. Odwodnienie dróg należy zapewnić poprzez zaprojektowanie i wykonanie spadków jezdni w sposób umożliwiający swobodny spływ wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, a następnie, po wcześniejszym podczyszczeniu, ich odprowadzenie do odbiorników;

2. Przed oddaniem dróg do użytku urządzenia odwodnienia, które mogą stanowić pułapki dla małych zwierząt, należy zabezpieczyć poprzez:

- a) zastosowanie w studniach i nieckach wpadowych szczelnych pokryw górnych (z otworami zabezpieczonymi zaślepkami). W przypadku braku możliwości zastosowania pokrywy szczelnej, należy zastosować kraty lub ramy z płaskowników o rozstawie prętów ≤ 2 cm;
- b) elementy systemu odwodnienia, w których nie ma możliwości zastosowania rozwiązań, o których mowa w pkt a, należy wyposażyć w pływające platformy oraz pochylnie lub rury uciezkowe umożliwiające samodzielne wydostanie się uwięzionych zwierząt;
- c) zabezpieczenie otworów wlotowych studni i niecek kratami stalowymi lub płaskownikami o rozstawie prętów ≤ 2 cm;”;

13) uchylam pkt I.2.27 decyzji w brzmieniu:

Na etapie eksploatacji system odwodnienia przedmiotowych dróg powinien zostać wyposażony w urządzenia podczyszczające odprowadzane wody opadowe, w postaci separatorów substancji ropopochodnych z osadnikami;

i w tym zakresie orzekam:

„Na etapie eksploatacji system odwodnienia dróg należy wyposażyć w urządzenia podczyszczające odprowadzane wody opadowe i roztopowe w postaci piaskowników;”;

14) uchylam pkt I.2.29 decyzji w brzmieniu:

W celu ograniczenia oddziaływania akustycznego w okresie eksploatacji, należy wykonać ekrany akustyczne oraz nawierzchnię o obniżonej hałaśliwości (warstwa ścierna BBTM8) w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej;

i w tym zakresie orzekam:

„1. Do wykonania jezdni w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej, z wyłączeniem rond i dróg dojazdowych, należy zastosować nawierzchnię o obniżonej hałaśliwości (warstwa ściernalna BBTM8B).

2. W przypadku zastosowania ekranów akustycznych, o których mowa w pkt 3.12, wykonanych z materiałów przezroczystych, na powierzchni ekranów należy wykonać czarne pionowe pasy o szerokości nie mniejszej niż 2 cm umieszczone w odległości nie większej niż 10 cm;”;

15) uchylam pkt I.3.1 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować obiekt inżynierski (wiadukt) jako obiekt 6 przęsłowy, którego konstrukcje stanowią będą belki strunobetonowe typu „I” $L = 27\text{ m}, 24\text{ m}$ i 12 m , uciążłone nad podporami i zespolone z płytą żelbetową. Przęsła oparte na przyczółkach masywnych oraz filarach żelbetowych, posadowionych w sposób bezpośredni. Na dojazdach do obiektu zaprojektować mury oporowe z gruntu zbrojonego w osłonie prefabrykatów żelbetonowych drobnowymiarowych. Zaprojektować obiekt o następujących parametrach:

- długość całkowita w osi obiektu - $144,6\text{ m}$;
- rozpiętości teoretyczne - $L_t = 26,9\text{ m} + 2 \times 27,6\text{ m} + 24,6\text{ m} + 12,6\text{ m} + 23,9\text{ m}$;
- szerokość całkowita pomostu - $11,9\text{ m}$;
- szerokość jezdni - $2 \times 3,0 = 6,00\text{ m}$;
- szerokość ciągu pieszego - $2,00\text{ m}$;
- szerokość ciągu rowerowego - $1,50\text{ m}$;
- szerokość ciągu roboczego - $0,50\text{ m}$;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

16) uchylam pkt I.3.3 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować następujący układ drogowy składający się z dróg dojazdowych w rejonie projektowanego wiaduktu nad torami PKP w ciągu ulic Piłsudskiego i Zwierzynieckiej o następujących parametrach:

1) ul. Piłsudskiego, ul. Zwierzyniecka (DP 1310I):

- klasa drogi: Z;
- długość (objęta opracowaniem): ok. 1040 m ;
- prędkość projektowa: $V_p = 40\text{ km/h}$;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: $2 \times 3\text{ m} = 6\text{ m}$;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnie ograniczona krawężnikiem betonowym; obustronny chodnik: $1,5\text{ m}$;
- jednostronna droga rowerowa: 2 m ;
- kategoria obciążenia ruchem: KR4;
- skrzyżowanie z ulicą Koźmiałowskiego typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 30\text{ m}$;
- skrzyżowanie z ulicą Nowomiejską typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 22\text{ m}$.

2) ul. Koźmiałowskiego:

- klasa drogi: Z;

- długość (objęta opracowaniem): ok. 60 m;
- prędkość projektowa: $V_p = 40 \text{ km/h}$;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: $2 \times 3 \text{ m} = 6 \text{ m}$;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnie ograniczona krawężnikiem betonowym;
- jednostronny chodnik: 2,5 m;
- kategoria obciążenia ruchem: KR4;
- skrzyżowanie z ulicą Piłsudskiego typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 30 \text{ m}$.

3) ul. Plantowa:

- klasa drogi: D;
- długość (objęta opracowaniem): ok. 200 m;
- prędkość projektowa: $V_p = 30 \text{ km/h}$;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: $2 \times 3 \text{ m} = 6 \text{ m}$;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnie ograniczona krawężnikiem betonowym;
- jednostronny chodnik: 2 m;
- kategoria obciążenia ruchem: KRI;
- skrzyżowanie z drogą serwisową do PSSE i ciągiem pieszo-jezdny do hotelu typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 19 \text{ m}$.

4) droga serwisowa do PSSE:

- klasa drogi: D;
- prędkość projektowa: $V_p = 30 \text{ km/h}$;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: $2 \times 2,25 \text{ m} = 4,5 \text{ m}$;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnie ograniczona krawężnikiem betonowym;
- jednostronny chodnik: 2 m;
- kategoria obciążenia ruchem: KRI;
- skrzyżowanie z ulicą Plantową i drogą serwisową do hotelu typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 19 \text{ m}$.

5) ciąg pieszo-jezdny do hotelu i budynków mieszkalnych:

- klasa drogi: D;
- prędkość projektowa: $V_p = 30 \text{ km/h}$;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 1;

- szerokość jezdni: 3,5 m;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym;
- kategoria obciążenia ruchem: KRI;
- skrzyżowanie z ulicą Plantową i drogą serwisową do PSSE typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $Dz = 19$ m.

6) droga serwisowa do stacji paliw i przedsiębiorstwa produkcyjnego:

- klasa drogi: D;
- prędkość projektowa: $Vp = 30$ km/h;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: 2×3 m = 6 m;
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym 15×30 cm;
- kategoria obciążenia ruchem: KR2;
- skrzyżowanie z ulicą Zwierzyniecką trój wlotowe skanalizowane.

7) ulica Nowomiejska:

- klasa drogi: L;
- długość (objęta opracowaniem): ok. 90 m;
- prędkość projektowa: $Vp = 40$ km/h;
- ilość jezdni: 1;
- ilość pasów ruchu: 2;
- szerokość jezdni: 2×3 m = 6 m (po stronie północnej skrzyżowania), $2 \times 2,5$ m = 5 m (po stronie południowej skrzyżowania);
- nawierzchnia bitumiczna;
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym;
- chodnik: 2 m (obustronny po stronie południowej i jednostronny po stronie północnej);
- kategoria obciążenia ruchem: KR4;
- skrzyżowanie z ulicą Zwierzyniecką typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $Dz = 22$ m.

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

17) uchylam pkt I.3.4 decyzji w brzmieniu:

Projektowane drogi i elementy infrastruktury pomocniczej wykonać w następujący sposób:

1) konstrukcja nawierzchni ulicy o obciążeniu ruchem KR4 (ul. Piłsudskiego, ul. Zwierzyniecka):

- warstwa ścieralna BBTM8 (posiadająca parametry obniżające hałas min. 3 dB);
- warstwa wiążąca;
- warstwa podbudowy zasadniczej;
- warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem;
- ulepszone podłoże - warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;

2) konstrukcja nawierzchni ulicy dla pozostałych odcinków:

- warstwa ściernalna SMA8;
- warstwa wiążąca;
- warstwa podbudowy zasadniczej;
- warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem;
- ulepszone podłoże - warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;

3) konstrukcja nawierzchni parkingów:

- warstwa ściernalna kostka kamienna granitowa;
- podsypka cementowo-piaskowa;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem;
- ulepszone podłoże - warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;

4) konstrukcja zatok autobusowych: warstwa ściernalna kostka kamienna granitowa;

- podsypka cementowo-piaskowa;
- podbudowa z betonu;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem;
- ulepszone podłoże - warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;

5) konstrukcja nawierzchni zjazdów z kostki betonowej:

- kostka betonowa niefazowana;
- podsypka cementowo-piaskowa;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa mrozochronna z gruntu stabilizowanego cementem;
- zieleńce i skarpy;
- warstwa ziemi organicznej wraz z mieszanką traw;
- podłoże gruntowe (rodzime);

6) konstrukcja nawierzchni wysp nieprzejezdnych:

- warstwa ściernalna - kostka betonowa wibroprasowana;
- podsypka cementowo-piaskowa;
- podbudowa - warstwa z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa mrozochronna - grunt stabilizowany cementem;

7) konstrukcja azylu przejezdnego/pierścienia ronda:

- kostka kamienna rządowa (spoinowana zaprawą na bazie żywicy);
- podsypka cementowo-piaskowa;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem;

8) konstrukcja nawierzchni drogi rowerowej:

- warstwa ściernalna SMA5;
- warstwa wiążąca;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki niezwiązanej z kruszywem;

- warstwa mrozoochronna z gruntu stabilizowanego cementem;

9) konstrukcja nawierzchni chodnika/opaski:

- płytki betonowe;
- podsypka cementowo-piaskowa;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki niezwiązanej z kruszywa;
- warstwa mrozoochronna z gruntu stabilizowanego cementem;

10) wyspy nieprzejezdne:

- kostka betonowa wibroprasowana;
- podsypka cementowo-piaskowa;
- warstwa podbudowy zasadniczej z mieszanki nie związanej z kruszywa;
- warstwa podbudowy pomocniczej grunt stabilizowany cementem.

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

18) uchylam pkt I.3.5 decyzji w brzmieniu:

Przeprowadzić niezbędne roboty rozbiórkowe/wyburzeniowe obiektów kubaturowych kolidujących z przedmiotowymi drogami;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

19) uchylam pkt I.3.7 decyzji w brzmieniu:

Przebudować sieci infrastruktury technicznej tj. sieć gazową, wodociągową, kanalizację sanitarną w zakresie kolizji z nowoprojektowanymi obiektami i drogami;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

20) uchylam pkt I.3.10 decyzji w brzmieniu:

Zmodernizować parking zlokalizowany przy PSSE, poprzez wykonanie 15 miejsc postojowych;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

21) uchylam pkt I.3.11 decyzji w brzmieniu:

Zaprojektować parking z 22 miejscami postojowymi na przedłużeniu ul. Plantowej;

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

22) uchylam pkt II.4 decyzji w brzmieniu:

Prace wyburzeniowe oraz wycinkę zadrzewienia kolidującego z planowanym przedsięwzięciem należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków trwającym od 1 marca do 15 października. W przypadku zapewnienia nadzoru przyrodniczego, który nie wykaże obecności czynnych gniazd ptaków lub siedlisk nietoperzy dopuszcza się możliwość przeprowadzenia wycinki i wyburzeń w okresie od 31 sierpnia do 16 października;

i w tym zakresie orzekam:

„1. Wycinkę zadrzewienia kolidującego z planowanym przedsięwzięciem należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków trwającym od 1 marca do 15 października;

2. Wycinkę drzew o obwodzie pnia powyżej 200 cm, mierzonym na wys. 130 cm, należy poprzedzić kontrolą wykonaną przez chiropterologa niezależnie od terminu jej prowadzenia, do 3 dni (w zależności od warunków atmosferycznych) przed rozpoczęciem wycinki. Jeżeli

kontrola wykaże obecność czynnych siedlisk nietoperzy, wycinka nie może zostać przeprowadzona do czasu stwierdzenia przez chiropterologa opuszczenia siedlisk;

3. Przed rozpoczęciem prac wyburzeniowych obiekty przeznaczone do rozbiórki należy skontrolować pod kątem wykorzystania ich jako siedliska lęgowe ptaków oraz schronienia letnie i zimowe nietoperzy. Kontrole mają przeprowadzić ornitolog i chiropterolog z nadzoru przyrodniczego, przy czym musi być ona przeprowadzona do 3 dni (w zależności od warunków atmosferycznych) przed rozpoczęciem prac wyburzeniowych. Jeżeli kontrola wykaże obecność czynnych gniazd ptaków lub siedlisk nietoperzy, należy wstrzymać prace rozbiórkowe do czasu stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy (chiropterologa lub ornitologa) opuszczenia siedlisk;”;

23) uchylam pkt II.5 decyzji w brzmieniu:

W ramach kompensacji utraconego drzewostanu (w tym niektórych cennych okazów drzew w obszarze przedsięwzięcia), należy wykonać nasadzenia kompensacyjne, w liczbie co najmniej 71 szt. drzew w tym:

- a) *wykonać nasadzenia min. 47 szt. drzew na terenie działki nr 173/3 obręb 9 (w sąsiedztwie nowoprojektowanego parkingu przy torach kolejowych) oraz działek nr 362/1 i 349 obręb 8 (w sąsiedztwie stacji paliw). Do nasadzeń należy wykorzystać gatunki drzew takich jak: dąb szypułkowy, grab pospolity, wiąz holenderski oraz wiśnia piłkowana,*
- b) *wykonać nasadzenia min. 24 szt. drzew na terenie miasta Skierniewice, spośród gatunków takich jak: klon jawor, klon pospolity, jesion wyniosły, lipa drobnolistna i lipa szerokolistna,*
- c) *sadzonki drzew powinny być prawidłowo uformowane z zachowaniem charakterystycznego dla gatunku i odmiany pokroju, wysokości, średnicy i długości pędów. Do nasadzeń wykorzystać formy wysokopienne drzew;*

i w tym zakresie orzekam:

„1. W ramach kompensacji planowanych do wycinki drzew i krzewów, należy:

- a) wykonać nasadzenia kompensacyjne w liczbie co najmniej 71 szt. drzew, w tym:
  - wykonać nasadzenia min. 47 sztuk drzew na terenie działek nr 173/7 i 173/8 obręb 8 (w sąsiedztwie nowoprojektowanego parkingu przy torach kolejowych) oraz działek nr 349 i 362/3 obręb 8 (w sąsiedztwie stacji paliw). Do nasadzeń należy wykorzystać rodzime gatunki drzew, tj. dąb szypułkowy, grab pospolity, lipa drobnolistna i szerokolistna, uwzględniając warunki siedliskowe w miejscu wykonania ww. nasadzeń i wymagania ekologiczne stosowanych do nasadzeń gatunków. Szczegółowy sposób nasadzeń uzgodnić ze specjalistą z nadzoru przyrodniczego (botanikiem lub dendrologiem),
  - wykonać nasadzenia min. 24 szt. drzew na terenie miasta Skierniewice, z wykorzystaniem gatunków takich jak: klon jawor, klon pospolity, jesion wyniosły, lipa drobnolistna i lipa szerokolistna;
- b) wykonać nasadzenia 749 m² krzewów z zastosowaniem gatunków rodzimych w najbliższym możliwym sąsiedztwie ich wycinki lub na terenie miasta Skierniewice;

2. Sadzonki drzew powinny być prawidłowo uformowane z zachowaniem charakterystycznego dla gatunku i odmiany pokroju, wysokości, średnicy i długości pędów. Do nasadzeń wykorzystać formy wysokopienne drzew;
3. Po uporządkowaniu terenu inwestycji zaprojektowane tereny zieleni (zieleńce) należy obsiać rodzimymi gatunkami zielnymi;
4. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy prowadzić kontrolę udatności i trwałości nasadzeń zastępczych drzew w okresie 5 lat od nasadzenia – w 1, 3 i 5 roku od momentu wykonania nasadzeń. W sytuacji stwierdzenia braku zachowania żywotności nasadzeń, należy uzupełnić powstałe ubytki w stosunku 1:1;”;

24) uchylam pkt II.6 decyzji w brzmieniu:

W związku z koniecznością zniszczenia potencjalnych siedlisk ptaków i nietoperzy należy zastosować działania kompensujące takie jak wywieszenie 2 szt. budek dla nietoperzy typu Strattman oraz 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu A i 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu B. Budki rozwiesić w obszarze parku miejskiego w Skierniewicach. Budki dla nietoperzy należy zamontować od strony południowej wystawy drzew na wysokościach 4 - 5 m. Budki lęgowe dla ptaków typu A należy rozwiesić min. 100 m od siebie.

i w tym zakresie orzekam:

„W ramach kompensacji planowanych do zniszczenia siedlisk ptaków i nietoperzy należy zastosować działania kompensujące, takie jak wywieszenie 2 szt. budek lęgowych dla nietoperzy typu Strattman oraz 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu A i 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu B. Budki należy rozwiesić w obszarze parku miejskiego w Skierniewicach. Budki dla nietoperzy należy zamontować od strony południowej wystawy drzew na wysokościach 4-5 m. Budki lęgowe dla ptaków typu A należy rozwiesić min. 100 m od siebie. Budki należy zlokalizować w miejscach odpowiadających wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków, które wskaże odpowiednio ornitolog lub chiropterolog z nadzoru przyrodniczego w porozumieniu z właściwym miejscowo zarządcą terenu. W przeciągu min. 30 lat budki należy objąć działaniami konserwacyjnymi - należy raz do roku w okresie od października do lutego wykonać czyszczenie budek ze starego materiału gniazdowego wraz z wykonaniem niezbędnych napraw, zaś zniszczone budki należy wymienić na nowe;”;

25) uchylam pkt VI.3 decyzji w brzmieniu:

Pomiary poziomu hałasu winny być wykonane zgodnie z metodyką referencyjną, łącznie z pomiarami rzeczywistego natężenia ruchu, przez laboratorium akredytowane, pamiętając aby zgodnie z ww. metodyką referencyjną punkty pomiarowe lokalizować na terenach objętych ochroną przed hałasem w taki sposób, aby przeprowadzone w nich pomiary pozwoliły na ustalenie miejsca o największym oddziaływaniu hałasu na ludzi w miejscu ich możliwego pobytu ze źródeł, których pomiary dotyczą, z uwzględnieniem zasady, że na terenie niezabudowanym punkty pomiarowe lokalizuje się na wysokości nie mniejszej niż 1,5 m nad powierzchnią terenu.

i w tym zakresie orzekam:

„1. Pomiary poziomu hałasu wykonać zgodnie z metodyką referencyjną, łącznie z pomiarami rzeczywistego natężenia ruchu, pamiętając, aby zgodnie z ww. metodyką referencyjną punkty pomiarowe lokalizować na terenach objętych ochroną przed hałasem w taki sposób, aby przeprowadzone w nich pomiary pozwoliły na ustalenie miejsca o największym oddziaływaniu hałasu na ludzi w miejscu ich możliwego pobytu ze źródeł, których pomiary dotyczą, z uwzględnieniem zasady, że na terenie niezabudowanym punkty pomiarowe lokalizuje się na wysokości nie mniejszej niż 1,5 m nad powierzchnią terenu.

2. Pomiary hałasu należy przeprowadzić wzdłuż ekranów akustycznych, których obowiązek wykonania wynika z niniejszej decyzji, oraz w punktach: P1a zlokalizowanym przy ul. Piłsudskiego 23, P4a zlokalizowanym przy ul. Piłsudskiego 31, P12a zlokalizowanym przy ul. Zwierzynieckiej 6 oraz P18a zlokalizowanym przy ul. Zwierzynieckiej 12;”

26) uchylam pkt VI.4 decyzji w brzmieniu:

Wraz ze sprawozdaniem z ww. pomiarów należy dołączyć aktualną (tzn. wydaną nie wcześniej niż sześć miesięcy od daty przeprowadzenia pomiarów) tzw. klasyfikację akustyczną uzyskaną od właściwej jednostki samorządu terytorialnego, w której będą wskazane informacje na temat terenów chronionych akustycznie, w otoczeniu przedmiotowego przedsięwzięcia.

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

27) uchylam pkt VI.5 decyzji w brzmieniu:

Badania powinny być przeprowadzone przez laboratorium posiadające certyfikat akredytacji dla wykonywanego rodzaju pomiarów, wydany przez PCA lub równoprawną jednostkę akredytującą.

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji;

28) uchylam w całości Załącznik nr 1 do decyzji stanowiący charakterystykę planowanego przedsięwzięcia i w tym zakresie orzekam:

Charakterystyka przedsięwzięcia

„Planowane przedsięwzięcie przewiduje rozbudowę fragmentu istniejącej drogi o nawierzchni twardej w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej w Skierniewicach o długości ok. 1,04 km oraz fragmenty ul. Kozińskiego, ul. Plantowej oraz ul. Nowomiejskiej w Skierniewicach wraz z budową wiaduktu nad liniami kolejowymi nr 1 i nr 530. W ramach przedsięwzięcia zostanie przebudowany fragment ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej od skrzyżowania ul. Piłsudskiego z ul. Kozińskiego do skrzyżowania ul. Zwierzynieckiej z ul. Nowomiejską. W ramach zadania wykonana zostanie: jezdnia podstawowa (w tym na wiadukcie), ścieżka pieszo-rowerowa, chodnik, drogi serwisowe do posesji. Planowane przedsięwzięcie związane jest z położeniem nowej warstwy ścieralnej, a także wykonaniem częściowej rozbiórki obiektów znajdujących się w nowym śladzie drogi. Przedsięwzięcie obejmuje także rozbiórkę istniejącej nawierzchni jezdni, parkingów, chodników, zjazdów, rozbiórkę kolidującej infrastruktury podziemnej, rozbiórkę/przestawienie bram i ogrodzeń, rozbiórkę budynków PKP na działce nr 173/7, 173/8, 173/9 oraz 349 obręb 8, rozbiórkę budynku gospodarczego na działce nr 242/1 oraz 242/2 obręb 9 i likwidację przejazdu kolejowego.

Całkowita powierzchnia przedsięwzięcia wraz z infrastrukturą będzie wynosić ok. 2,3 ha.

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmować będzie:

- prace przygotowawcze,
- roboty rozbiórkowe,
- roboty ziemne przy budowie wiaduktu i dróg,
- usunięcie z podłoża gleby,
- usunięcie gruntów nasypowych z podłoża,
- wykonanie wykopów w tym m.in. pod ławy fundamentowe w osłonie ścianek szczelnych,
- wykonanie nasypów i wyrównanie terenu z gruntu dowiezionego (żwirowo-piaszczysty),
- zagęszczanie gruntów w podłożu,
- wykonanie podłoża pod nawierzchnie drogowe i place,
- wykonanie podłoża pod chodniki i ścieżki rowerowe
- humusowanie terenów zielonych,
- wykonanie ławy fundamentowej oraz ściany podpor wiaduktu,
- ustawienie na podporach belek sprężonych, a następnie wykonanie żelbetowych belek poprzecznych i płyty zespalającej,
- wykonanie izolacji i montażu elementów wyposażenia wiaduktu,
- wykonanie przebudowy lub zabezpieczenie istniejących kolizji sieci infrastruktury technicznej,
- budowę kanalizacji deszczowej,
- budowę oświetlenia drogowego,
- budowę chodników i ścieżek rowerowych,
- budowę przystanków,
- budowę niezbędnych elementów zabezpieczających i chroniących środowisko,
- roboty wykończeniowe,
- oznakowanie,
- wykonanie nowych nasadzeń zieleni.

Dla omawianego przedsięwzięcia przewiduje się następujące parametry techniczne poszczególnych elementów układu drogowego po przebudowie:

1) ul. Piłsudskiego, ul. Zwierzyniecka (DP 1310E):

- klasa drogi: Z,
- długość (objęta opracowaniem): ok. 1040 m,
- prędkość projektowa: $V_p = 40$ km/h,
- ilość jezdni: 1,
- ilość pasów ruchu: 2,
- szerokość jezdni: 2×3 m = 6 m,
- nawierzchnia bitumiczna,
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
- obustronny chodnik: 1,5 m,
- jednostronna droga rowerowa: 2 m,

- kategoria obciążenia ruchem: KR4,
  - skrzyżowanie z ul. Koziętulskiego typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 30$ m,
  - skrzyżowanie z ul. Nowomiejską typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 22$ m;
- 2) ul. Koziętulskiego:
- klasa drogi: Z,
  - długość (objęta opracowaniem): ok. 60 m,
  - prędkość projektowa: $V_p = 40$ km/h,
  - ilość jezdni: 1,
  - ilość pasów ruchu: 2,
  - szerokość jezdni: 2×3 m = 6 m,
  - nawierzchnia bitumiczna,
  - jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
  - jednostronny chodnik: 2,5 m,
  - kategoria obciążenia ruchem: KR4,
  - skrzyżowanie z ul. Piłsudskiego typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 30$ m;
- 3) ul. Plantowa:
- klasa drogi: D,
  - długość (objęta opracowaniem): ok. 200 m,
  - prędkość projektowa: $V_p = 30$ km/h,
  - ilość jezdni: 1,
  - ilość pasów ruchu: 2,
  - szerokość jezdni: 2×3 m = 6 m,
  - nawierzchnia bitumiczna,
  - jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
  - jednostronny chodnik: 2 m,
  - kategoria obciążenia ruchem: KRI,
  - skrzyżowanie z drogą serwisową do PS SE i ciągiem pieszo-jezdnym do hotelu typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 19$ m;
- 4) droga serwisowa do PSSI:
- klasa drogi: D,
  - prędkość projektowa: $V_p = 30$ km/h,
  - ilość jezdni: 1,
  - ilość pasów ruchu: 2,
  - szerokość jezdni: $2 \times 2,25$ m = 4,5 m,
  - nawierzchnia bitumiczna,
  - jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
  - jednostronny chodnik: 2 m,
  - kategoria obciążenia ruchem: KRI,
  - skrzyżowanie z ul. Plantową i drogą serwisową do hotelu typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 19$ m;

5) ciąg pieszo-jezdny do hotelu i budynków mieszkalnych:

- klasa drogi: D,
- prędkość projektowa: $V_p = 30 \text{ km/h}$,
- ilość jezdni: 1,
- ilość pasów ruchu: 1,
- szerokość jezdni: 3,5 m,
- nawierzchnia bitumiczna,
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
- kategoria obciążenia ruchem: KRI,
- skrzyżowanie z ul. Plantową i drogą serwisową do PSSE typu mini rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 19 \text{ m}$;

6) droga serwisowa do stacji paliw i przedsiębiorstwa produkcyjnego:

- klasa drogi: D,
- prędkość projektowa: $V_p = 30 \text{ km/h}$,
- ilość jezdni: 1,
- ilość pasów ruchu: 2,
- szerokość jezdni: $2 \times 3 \text{ m} = 6 \text{ m}$,
- nawierzchnia bitumiczna,
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
- kategoria obciążenia ruchem: KR2,
- skrzyżowanie z ul. Zwierzyniecką trójwlotowe skanalizowane;

7) ul. Nowomiejska:

- klasa drogi: L,
- długość (objęta opracowaniem): ok. 90 m,
- prędkość projektowa: $V_p = 40 \text{ km/h}$,
- ilość jezdni: 1,
- ilość pasów ruchu: 2,
- szerokość jezdni: $2 \times 3 \text{ m} = 6 \text{ m}$ (po stronie północnej skrzyżowania), $2 \times 2,5 \text{ m} = 5 \text{ m}$ (po stronie południowej skrzyżowania),
- nawierzchnia bitumiczna,
- jezdnia ograniczona krawężnikiem betonowym,
- chodnik: 2 m (obustronny po stronie południowej i jednostronny po stronie północnej),
- kategoria obciążenia ruchem: KR4,
- skrzyżowanie z ul. Zwierzyniecką typu małe rondo o średnicy zewnętrznej $D_z = 22$.

W ciągu ul. Piłsudskiego oraz ul. Zwierzynieckiej wykonana zostanie droga o nawierzchni BBTM8B o obniżonej hałaśliwości (tzw. „cichej nawierzchni”). Natomiast na rondach na skrzyżowaniu ulic Zwierzynieckiej i Nowomiejskiej oraz skrzyżowaniu ulic Piłsudskiego i Koziatulskiego, jak również na pozostałych drogach (m.in. drogach dojazdowych) wykonana zostanie nawierzchnia SMA8.

W ramach przedsięwzięcia projektuje się również obiekt inżynierski - wiadukt. Będzie to

obiekt 6 przęsłowy, którego konstrukcje stanowiąc będą belki strunobetonowe typu „T” L = 27 m, 24 m i 12 m, uciągłone nad podporami i zespolone z płytą żelbetową. Przęsła oparte są na przyczółkach masywnych oraz filarach żelbetowych, posadowionych w sposób bezpośredni. Na dojazdach do obiektu zaprojektowano mury oporowe z gruntu zbrojonego w osłonie prefabrykatów żelbetowych drobnowymiarowych. Ogólne parametry techniczne poszczególnych elementów wiaduktu będą następujące:

- długość całkowita w osi obiektu 144,6 m,
- rozpiętości teoretyczne $L_t = 26,9 + 2 \times 27,6 + 24,6 + 12,6 + 23,9$,
- szerokość całkowita pomostu 11,9 m,
- szerokość jezdni $2 \times 3,0 = 6,00$ m,
- szerokość ciągu pieszego 2,00 m,
- szerokość ciągu rowerowego 1,50 m,
- szerokość ciągu roboczego 0,50 m.

Przewiduje się wycinkę 47 drzew gatunków takich jak: kasztanowiec biały, jesion wyniosły, lipa szerokolistna, lipa drobnolistna, klon jawor, klon zwyczajny, klon srebrzysty, klon jesionolistny, robinia akacjowa, wiąz pospolity, wiąz górski, żywotnik zachodni, orzech, śliwa wiśniowa. Dodatkowo przewiduje się wycinkę ok. 760 m² krzewów.

Wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów obejmuje:

- obręb 8 M. Skierniewice, działki o nr: 348, 350/1, 350/2, 361/7, 373/1, 671/40, 671/41, 823/3,
- obręb 9 M. Skierniewice, działki o nr: 60, 82, 111/11, 115/3, 197/1, 213/1, 242/1, 310/8.”;

57) w pozostałej części utrzymuję decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją RDOŚ w Łodzi, po rozpatrzeniu wniosku Miasta Skierniewice z dnia 5 czerwca 2018 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 ustawy ooś, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji ww. przedsięwzięcia. W dniu 13 września 2019 r. odwołanie od powyższej decyzji wniosła ██████████. Odwołanie zostało wniesione w terminie – w związku z tym, że decyzja została doręczona stronom poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 Kpa, termin ten upłynął w dniu 30 września 2019 r. Odwołującej status strony postępowania przysługuje z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie oraz znajdującej się w obszarze objętym oddziaływaniem przedsięwzięcia, tj. działki o numerze ewidencyjnym █████, obręb 9, w Skierniewicach.

W odwołaniu skarżąca zarzuciła RDOŚ w Łodzi naruszenie:

1. art. 82 ust. 1 pkt 2 c ustawy ooś, poprzez *nienależyte obowiązkowi monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, pomimo iż z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz uzasadnionych obaw lokalnej społeczności wynika potrzeba ww. monitorowania ze względu na ochronę środowiska oraz zdrowie mieszkańców znajdujących się w obszarze planowanej inwestycji*, z uwagi na

duże ryzyko nieskuteczności zastosowanych środków ochrony przed hałasem oraz pozostałymi immisjami związanymi z realizacją przedsięwzięcia wnioskodawcy,

2. art. 66 ust. 1 w związku z art. 80 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy ooś, poprzez *ich błędną wykładnię polegającą na wydaniu zaskarżonej decyzji w oparciu o wadliwie sporządzony raport oddziaływania na środowisko w zakresie analizy oddziaływania akustycznego, analizy oddziaływania na powietrze oraz propagacji drgań,*
3. art. 37 ustawy ooś, poprzez nie odniesienie się w wyczerpujący sposób do wniosków składanych przez skarżącą w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego, w tym w trakcie udziału społeczeństwa,
4. art. 108 § 1 w związku z art. 7 i art. 8 § 1 Kpa, *poprzez ich błędną wykładnię polegającą na bezpodstawnym nadaniu zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, a co za tym idzie preferowaniu interesu wnioskodawcy, kosztem interesu społecznego oraz słusznego interesu obywateli będących pozostałymi stronami niniejszego postępowania,*
5. art. 7 w związku z art. 77 § 1 i art. 80 oraz art. 107 § 3 Kpa, poprzez *niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy elementów stanu faktycznego, rozpoznanie sprawy w sposób naruszający zaufanie do organów administracji, gdyż sprawę rozpoznano z pominięciem stanowisk wszystkich zainteresowanych stron, niezbranie materiału dowodowego w sposób wyczerpujący i niezbędny dla prawidłowego rozpoznania sprawy skutkującego odmową wyrażenia w drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.*

Skarżąca wniosła o wydanie na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa decyzji uchylającej w całości zaskarżoną decyzję i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy, ewentualnie na podstawie art. 138 § 2 Kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowa inwestycja polega na rozbudowie fragmentu istniejącej drogi o nawierzchni twardej w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej w Skierniewicach o długości ok. 1,04 km oraz fragmentów ul. Kozińskiego, ul. Plantowej oraz ul. Nowomiejskiej w Skierniewicach wraz z budową wiaduktu nad liniami kolejowymi nr 1 i nr 530, w związku z czym należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Zatem, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, inwestycja ta wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 powyższej ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Postanowieniem z dnia 24 października 2018 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe8, RDOŚ w Łodzi stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego

przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. l ustawy ooś w związku z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712), jest RDOŚ w Łodzi. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest GDOŚ.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 norma pierwsza Kpa będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.1 (w części), I.2.24, I.2.25, I.2.27, I.2.29, II.4, II.5, II.6, VI.3 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r. oraz Załącznika nr 1 do decyzji – Charakterystyka przedsięwzięcia.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania organu pierwszej instancji – art. 138 § 1 pkt 2 norma druga Kpa może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to było bezprzedmiotowe. *Przesłanka bezprzedmiotowości wystąpi, gdy brak było podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania danej sprawy w ogóle bądź nie było podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed tym organem pierwszej instancji* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021 str. 835). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.1 (w części), I.2.5, I.2.7, I.2.8, I.2.9, I.2.16, I.2.18, I.2.19, I.2.22 (w części), I.3.1, I.3.3, I.3.4, I.3.5, I.3.7, I.3.10, I.3.11 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem,

jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, organ drugiej instancji uznał, iż wymaga ona dalszego uzupełnienia. W związku z powyższym GDOŚ pismami z dnia 1 marca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.238.2019.aka.21, oraz z dnia 19 lipca 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.238.2019.aka.30, wezwał inwestora do uzupełnienia przedłożonego materiału dowodowego i złożenia wyjaśnień. Pismami z dnia 25 czerwca 2021 r. oraz z dnia 2 sierpnia 2021 r. inwestor przedstawił odpowiedzi na kwestie podniesione przez organ drugiej instancji. Po złożonych uzupełnieniach raport spełnia wymogi wskazane w art. 66 ustawy ooś w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji. Organ odwoławczy dokonał również oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r. Warunki określone w punktach: I.1 (w części), I.2.24, I.2.25, I.2.27, I.2.29, II.4, II.5, II.6, VI.3 powyższej decyzji oraz charakterystyka przedsięwzięcia nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i c, pkt 2 lit. a, b i c oraz pkt 5 ustawy ooś, z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

W orzecznictwie jako przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji wskazuje się m.in. nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt II SA 261/83 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1062/12). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do następujących punktów decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r.:

- I.2.1 - obowiązek ten wynika z § 57 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zm.);
- I.2.5, I.2.7, I.2.8 oraz I.2.9 - obowiązki w nich wskazane wynikają z § 75 powyższego rozporządzenia oraz art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, ze zm.);
- I.2.18 - obowiązki te wynikają z § 8 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. nr 47, poz. 401) oraz art. 5 ust. 1 pkt 2, 3a, 3b i art. 6 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888);

- I.2.19 - obowiązki te wynikają z art. 6, art. 74 ust. 1, art. 75 ust. 2 i art. 101 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.), dalej Poś;
- I.2.16 oraz I.2.22 (w części) - obowiązki te wynikają z: art. 16, art. 17, art. 21 i art. 23 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779) oraz rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742);
- VI.5 – obowiązek ten wynika z art. 147a ust. 1 Poś.

GDOŚ uchylił także punkt VI.4 zaskarżonej decyzji, nakładający na inwestora obowiązek przedłożenia wraz z analizą porealizacyjną aktualnej klasyfikacji akustycznej uzyskanej od właściwej jednostki samorządu terytorialnego, w której będą wskazane informacje na temat terenów chronionych akustycznie w otoczeniu przedmiotowego przedsięwzięcia, gdyż został on nałożony bez podstawy prawnej. Artykuł 82 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś uprawnia organ tylko do nałożenia obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej, ale nie uprawnia do nałożenia obowiązku przedłożenia z analizą dodatkowych dokumentów. Oczywistym jest, że wykonując analizę porealizacyjną należy uwzględnić aktualne tereny podlegające ochronie akustycznej, bez tego przeprowadzenie analizy porealizacyjnej jest niemożliwe, co wynika z treści art. 83 ustawy ooś. Zgodnie z przywołanym przepisem w analizie porealizacyjnej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. Zatem, aby dokonać w analizie porealizacyjnej porównania ustaleń w zakresie akustycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezbędne jest uwzględnienie w niej rodzajów terenów objętych ochroną przed hałasem, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 Poś, z uwzględnieniem art. 115 tej ustawy, znajdujących się w zasięgu oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia.

Mając powyższe na uwadze, GDOŚ uchylił punkty: I.2.1, I.2.5, I.2.7, I.2.8, I.2.9 I.2.16, I.2.18, I.2.19, I.2.22, VI.4 oraz VI.5 decyzji RDOŚ w Łodzi i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie jako bezprzedmiotowe – punkty: 2–10, 26 i 27 niniejszej decyzji.

Warunki określone w punktach: I.3.1, I.3.3, I.3.4, I.3.5, I.3.7, I.3.10 oraz I.3.11 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r. nie nakładały żadnych konkretnych wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś. Stanowią one w zasadzie opis poszczególnych elementów planowanej inwestycji, który zawarty jest w charakterystyce przedsięwzięcia, zreformowanej przez GDOŚ w pkt 28 niniejszej decyzji. Z tego też względu powyższa część zaskarżonej decyzji została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś, co uzasadnia konieczność jej uchylenia – pkt 15–21 niniejszej decyzji.

I. Rodzaj, lokalizacja i charakterystyka przedsięwzięcia.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji konkretnej inwestycji. Z tego względu charakterystyka przedsięwzięcia, o której mowa w art. 82 ust. 3 ustawy o oś, jak i określenie rodzaju przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a powyższej ustawy, powinny w szczególności wskazywać, jakie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko planowane są do realizacji w ramach danej inwestycji. Ponadto powinny określać parametry techniczne i technologiczne obiektów budowlanych, instalacji i urządzeń wykorzystywanych w ramach przedsięwzięcia, sposób ich eksploatacji, a także rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne stosowane podczas realizacji przedsięwzięcia, które warunkują rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Załączona do zaskarżonej decyzji charakterystyka przedsięwzięcia nie zawierała kompleksowych, istotnych informacji w tym zakresie.

W związku z powyższym GDOŚ uchylił omawianą część zaskarżonej decyzji i określił w prawidłowy sposób rodzaj i miejsce realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także dokonał zmiany charakterystyki przedsięwzięcia – pkt 1 i 28 niniejszej decyzji.

Przedmiotowa inwestycja położona jest na terenie stref „B” i „C” obszaru ochrony uzdrowiskowej, powołanego uchwałą Nr XL/76/2013 Rady Miasta Skierniewice z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie statutu Obszaru Ochrony Uzdrowiskowej Skierniewice – Maków (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2013 r. poz. 4162), dla których uchwała wprowadza zakaz budowy określonych obiektów i instalacji. Ponadto w strefach ochrony uzdrowiskowej „B” i „C” obowiązują również zakazy budowy określone w art. 38a ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301). Planowane przedsięwzięcie nie jest związane z budową obiektów lub prowadzeniem działalności wskazanych w przywołanych zakazach, w związku z czym nie narusza przepisów w zakresie funkcjonowania Obszaru Ochrony Uzdrowiskowej Skierniewice – Maków.

II. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne oraz wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód i wyznaczone dla nich cele środowiskowe.

Wpływ analizowanego przedsięwzięcia na powyższe elementy środowiska może mieć miejsce zarówno na etapie jego budowy, jak i funkcjonowania. Mając jednakże na uwadze charakterystykę przedsięwzięcia oraz rodzaj i skalę oddziaływania, zarówno jego realizacja, jak i funkcjonowanie nie będą znacząco ingerować w środowisko gruntowo-wodne oraz w wody powierzchniowe i podziemne. Oddziaływanie to podczas budowy będzie wiązać się przede wszystkim z wykorzystywaniem sprzętu budowlanego oraz materiałów budowlanych, w tym materiałów generujących powstawanie odpadów. Skala tego oddziaływania będzie jednak niewielka, ponadto zostanie zminimalizowana w związku z wprowadzonymi przez organ pierwszej instancji obowiązkami podjęcia działań unikających, zapobiegających i ograniczających oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w punktach: I.2.11, I.2.14, I.2.15, I.2.17, I.2.20, I.2.21, I.2.22, I.2.25, I.2.26, I.2.27, I.2.28 oraz I.3.2 zaskarżonej decyzji.

Podczas funkcjonowania przedsięwzięcia głównym czynnikiem, który może mieć wpływ na wody powierzchniowe i podziemne oraz środowisko gruntowo-wodne, są wody opadowe i roztopowe, natomiast głównymi zanieczyszczeniami wprowadzanymi wraz z nimi do środowiska są zawiesina ogólna i substancje ropopochodne. Z analiz prognostycznych przeprowadzonych na potrzeby sporządzenia raportu wynika, że z terenu inwestycji, po zastosowaniu urządzeń podczyszczających: studzienki kanalizacyjne, piaskowniki oraz zbiornik retencyjny, nie będą odprowadzane wody opadowe zawierające ponadnormatywny ładunek zawiesiny ogólnej oraz substancji ropopochodnych określony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311).

Jak wynika z dokumentacji sprawy, odwodnienie układu drogowego będzie realizowane poprzez nowoprojektowany zamknięty system kanalizacji deszczowej i wpusty deszczowe wraz z zastosowaniem podczyszczania zawiesiny ogólnej w piaskownikach przed zrzutem wód do miejskiej kanalizacji deszczowej. Nie przewiduje się podczyszczania wód opadowych z węglowodorów ropopochodnych w separatorach, ze względu na ich odprowadzenie do już istniejącej kanalizacji deszczowej wyposażonej w separatory. Tym samym nastąpi uporządkowanie odprowadzania wód opadowo-roztopowych, które w stanie istniejącym odbywa się za pomocą odwodnienia powierzchniowego z zastosowaniem rowów przydrożnych otwartych. Mając powyższe na uwadze, GDOŚ zreformował warunek I.2.27 zaskarżonej decyzji poprzez wskazanie, iż wody opadowe i roztopowe należy podczyszczać w piaskownikach, a nie w separatorach. W miejscu tym wskazać należy, że RDOŚ w Łodzi określając powyższy warunek posłużył się nieprawidłową nazwą „osadniki”, na co uwagę zwraca się w specjalistycznej literaturze z zakresu odwodnienia dróg (por. R. Edel, *Odwodnienie dróg*, Warszawa 2006, str. 308), co zostało uwzględnione przez organ odwoławczy przy formułowaniu nowego brzmienia analizowanego warunku.

Mając na uwadze opisany w raporcie i wskazany w charakterystyce przedsięwzięcia sposób zagospodarowania wód opadowych i roztopowych przed ich odprowadzeniem do odbiorników, ich niewielką ilość oraz parametry fizykochemiczne, a także wymagania dotyczące ochrony środowiska określone w punktach I.2.25, I.2.26, I.2.27 oraz I.2.28 decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r., należy stwierdzić, że nie wpłyną one na wskaźniki jakości wód określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1475) oraz rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2148).

Planowane przedsięwzięcie nie przecina żadnych cieków i zbiorników wód powierzchniowych, a także nie znajduje się na terenie zagrożenia powodziowego.

Przedmiotowa inwestycja znajduje się w obszarze zlewni jednolitej części wód powierzchniowych, dalej JCWP, „Skierniewka od dopływu spod Dębowej Góry do ujścia” (PLRW2000192725899). Jak wynika z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911), powyższa JCWP została zakwalifikowana jako naturalna część wód. Charakteryzuje się ona złym stanem. Jak wskazano w powyższym planie, celem środowiskowym dla omawianej JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona.

Planowane przedsięwzięcie oraz obszar jego oddziaływania znajdują się w obrębie jednolitej części wód podziemnych, dalej JCWPd, nr 63 (PLGW200063). Jak wynika z Planu gospodarowania wodami dorzecza Wisły, stan ilościowy oraz stan chemiczny omawianej JCWPd został oceniony jako dobry, nie stwierdzono także ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla JCWPd nr 63 jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód.

Realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z bezpośrednią ingerencją w koryto ciekłu Skierniewka objętego JCWP „Skierniewka od dopływu spod Dębowej Góry do ujścia” PLRW2000192725899, a tym samym nie wpłynie na stan tych wód.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązało się z poborem wód podziemnych.

Z powyższych względów nie budzi wątpliwości, że przedsięwzięcie nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitych części wód wyznaczonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, w tym dla JCWP „Skierniewka od dopływu spod Dębowej Góry do ujścia” oraz JCWPd Nr 63.

III. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000, chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz krajobraz.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie znajduje się na obszarach objętych ochroną na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 poz. 1098), w tym na obszarach objętych ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Przedsięwzięcie nie znajduje się także w obrębie korytarzy ekologicznych. Najbliższą połączoną formą ochrony przyrody jest zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Zwierzyniec Królewski” oddalony o ok. 0,8 km od inwestycji. Najbliższymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony siedlisk „Polany Puszczy Bolimowskiej” PLH100028 położony w odległości ok. 5,4 km od przedsięwzięcia oraz specjalny obszar ochrony siedlisk „Dolina Rawki” PLH100015 zlokalizowany w odległości ok. 5,8 km od inwestycji.

Biorąc pod uwagę rodzaj i skalę oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, znaczną odległość przedsięwzięcia od powyższych obszarów chronionych, brak powiązania obszaru inwestycji z obszarami Natura 2000, jak i brak wpływu przedsięwzięcia na elementy przyrodnicze związane z omawianymi obszarami, nie stwierdza się, aby inwestycja mogła negatywnie oddziaływać na te obszary. W szczególności przedsięwzięcie nie pogorszy stanu siedlisk

przyrodniczych i siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000, nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały one wyznaczone, ani nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 oraz ich powiązania z innymi obszarami.

GDOŚ przeanalizował także plan zadań ochronnych obszaru „Polany Puszczy Bolimowskiej” PLH100028 uchwalony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 17 grudnia 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2020 poz. 7102) oraz plan zadań ochronnych obszaru „Dolina Rawki” PLH100015 uchwalony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 25 marca 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2014 r. poz. 1510 ze zm. oraz Dz. Urz. Woj. Mazow. Z 2014 r. poz. 3220 ze zm.), w tym zidentyfikowane istniejące i potencjalne zagrożenia dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony tych obszarów oraz wyznaczone dla nich cele działań ochronnych. W ocenie GDOŚ realizacja i funkcjonowanie przedmiotowego przedsięwzięcia nie wpłynie na realizację wyznaczonych działań ochronnych obu obszarów Natura 2000.

W rejonie przedsięwzięcia przeważają pospolite w skali kraju gatunki flory i fauny. W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin naczyniowych, grzybów, porostów ani chronionych siedlisk przyrodniczych. W rejonie inwestycji dominują pospolite gatunki roślinności ruderalnej. Inwentaryzacja przyrodnicza nie wykazała także występowania chronionych gatunków bezkręgowców, płazów i gadów. Podczas badań terenowych odnotowano obecność pospolitych gatunków ptaków takich jak: gołąb domowy, sroka, krzyżówka, kos oraz sikory, ptaki wróblowate i ptaki krukowate. Ponadto odnotowano gniazda sroki, grzywacza lub sierpówki oraz dziuple lęgowe, które mogą zasiedlić szpaki, sikory lub mazurki. Natomiast spośród ssaków odnotowano występowanie takich gatunków jak: jeż zachodni, kret europejski, wiewiórka pospolita, lis rudy, sarna europejska.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazała na konieczność zreformowania części warunków dotyczących minimalizacji i kompensacji oddziaływania przedsięwzięcia na przyrodę (punkty 11–14, 22–25 niniejszej decyzji).

Reformacja warunku określonego w pkt I.2.24 zaskarżonej decyzji polega na wskazaniu rozwiązań chroniących zwierzęta przed ich nieumyślnym zabijaniem podczas prowadzenia prac. Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wskazują, że analizowany obszar jest wykorzystywany przez drobne ssaki jak: krety, jeże, szczury wędrowne, norniki zwyczajne, nornice rude, myszy polne, wiewiórki. W związku z powyższym GDOŚ nałożył obowiązek kontrolowania wykopów przez nadzór przyrodniczy, który odłowi uwięzione zwierzęta.

Z kolei reformacja warunku określonego w pkt I.2.25 zaskarżonej decyzji wynika z konieczności uwzględnienia zabezpieczenia systemu odwodnienia przed możliwością wpadania do niego zwierząt, a w razie konieczności umożliwienia wydostanie się z niego uwięzionych osobników poprzez system ucieczki.

Mając na uwadze stwierdzoną obecność ornitofauny w zasięgu oddziaływania inwestycji, należy uwzględnić oznaczenie przezroczystych ekranów akustycznych, ograniczające możliwość kolizji ptaków z ekranami. W tym celu w pkt I.2.29 decyzji GDOŚ nałożył obowiązek zastosowania czarnych pionowych pasów o szerokości nie mniejszej niż 2 cm, umieszczonych w odległości nie większej niż 10 cm. Pasy takie stanowią najskuteczniejsze rozwiązanie zmniejszające śmiertelność ptaków wskutek kolizji z ekranami, co wynika z badań, których wyniki przedstawiono m.in. w *Poradniku ochrony ptaków przed kolizjami z przezroczystymi ekranami akustycznymi oraz oknami budynków* (PTOP - Adam Zbyryt, Białystok, 2012).

W ramach realizacji przedsięwzięcia planuje się wycinkę drzew i zakrzewień kolidujących z planowanym układem drogowym. Wycinka ta zostanie skompensowana nasadzeniami zlokalizowanymi w pobliżu terenu inwestycji.

Reformacja warunku określonego w pkt II.4. zaskarżonej decyzji wynika z konieczności doszczegółowienia sposobu postępowania podczas prowadzenia prac związanych z wycinką drzew i krzewów oraz wyburzeniem budynków. Drzewa o obwodzie pnia na wys. 130 cm większym niż 200 cm tworzą warunki siedliskowe dla organizmów ksylofagicznych i gatunków związanych z obecnością dziupli. Co więcej, zinwentaryzowane 4 kasztanowce pospolite mają wymiary pomnikowe (według kryteriów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie kryteriów uznawania tworów przyrody żywej i nieożywionej za pomniki przyrody [Dz. U. poz. 2300]). Z uwagi na fakt, że spośród drzew przeznaczonych do wycinki 13 sztuk ma obwód pnia powyżej 200 cm, należy zapewnić odpowiedni nadzór przyrodniczy przed ich wycięciem. Natomiast kierując się zasadą przezorności (art. 6 Poś), należy przeprowadzić kontrolę budynków tuż przed ich wyburzeniem, w celu wykluczenia obecności schronień ornitofauny i chiropterofauny.

W pkt II.5 decyzji RDOŚ w Łodzi określił warunki kompensacji utraconego drzewostanu, jednakże w ocenie GDOŚ organ nie wskazał wszystkich niezbędnych działań koniecznych do podjęcia w tym zakresie, w związku z tym organ drugiej instancji uszczegółowił powyższy pkt decyzji. W ramach nasadzeń kompensacyjnych, należy stosować gatunki rodzime, uwzględniając uwarunkowania lokalne i funkcje biocenotyczne, szczególnie że wśród 47 drzew przeznaczonych do wycinki 42 okazy to gatunki rodzime (wiąz pospolity, lipa drobnolistna, lipa szerokolistna, jesion wyniosły, wiał górski, klon zwyczajny, klon jawor, dąb szypułkowy) bądź zaliczane do gatunków zadomowionych, nieinwazyjnych (kasztanowiec pospolity, klon srebrzysty, śliwa wiśniowa, żywotnik zachodni).

W związku z powyższym, reformując analizowaną część zaskarżonej decyzji, GDOŚ m.in.:

- wskazał rodzime gatunki drzew, które należy zastosować do wykonania nasadzeń kompensacyjnych – pkt II.5.1.a,
- nałożył obowiązek wykonania kompensacji usuwanych krzewów z zastosowaniem gatunków rodzimych – pkt II.5.1.b. Krzewy zapewniają schronienie ptakom i są źródłem ich pożywienia. W związku z realizacją inwestycji zaplanowano usunięcie ok. 73% zakrzewień w jej obrębie. Co więcej, ok. 200 m² krzewów przeznaczonych do wycinki to

żywnotniki – miejsce gniazdowania wielu gatunków ptaków, natomiast wycinane berberysy (ok. 100 m²) wytwarzają jagody zjadane przez ptaki,

- określił obowiązek wykorzystania do wykonania zieleńców rodzimych gatunków roślin zielnych – pkt II.5.3,
- nałożył obowiązek prowadzenia kontroli udatności i trwałości nasadzeń zastępczych na etapie funkcjonowania inwestycji, w celu zachowania prawidłowej kompensacji przyrodniczej – pkt II.5.4.

RDOŚ w Łodzi w pkt II.6 zaskarżonej decyzji nałożyl na inwestora obowiązek wywieszenia w obszarze parku miejskiego w Skierniewicach budek dla nietoperzy i ptaków jako kompensację za zniszczone w wyniku realizacji analizowanej inwestycji siedliska tych grup zwierząt. GDOŚ uznał za zasadne rozszerzenie tego punktu o obowiązek wyznaczenia przez ekspertów z nadzoru przyrodniczego miejsc wywieszenia budek, które będą odpowiadały wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków. Mając także na uwadze konieczność zapewnienia stałej możliwości zasiedlenia budek, GDOŚ nałożył na inwestora obowiązek prowadzenia ich konserwacji przez okres min. 30 kolejnych lat w postaci czyszczenia budek ze starego materiału gniazdowego raz do roku w okresie od października do lutego wraz z wykonaniem niezbędnych napraw, a w przypadku zniszczenia budki jej wymiany na nową.

Inwestycja będzie realizowana na terenie miejscowości Skierniewice, w obszarze przekształconym antropogenicznie (m.in. istniejące układy komunikacyjne – drogi oraz linie kolejowe, zabudowa przemysłowa oraz luźna zabudowa miejska). Całość przebiegu inwestycji pokrywa się z już istniejącą drogą. Pod względem krajobrazowym obszar objęty oddziaływaniem nie jest urozmaicony. Nowym elementem w krajobrazie będzie wiadukt, który powstanie w miejscu przejazdu kolejowego znajdującego się w ciągu istniejących ulic. Wiadukt będzie wyniesiony ponad teren gruntu, jednakże będzie wpisywał się w zagospodarowane i przekształcone przez człowieka otoczenie.

Realizacja przedmiotowej inwestycji nie spowoduje zmiany charakteru krajobrazu w miejscu realizacji i obszarze sąsiadującym z inwestycją, a tym samym nie wpłynie znacząco na krajobraz obszaru objętego oddziaływaniem ani nie pogorszy w sposób istotny jego walorów krajobrazowych. Zarówno elementy przyrodnicze, jak i antropogeniczne wyróżniające analizowany teren nie ulegną istotnym zmianom. Z tego też względu oraz z uwagi na fakt, że przedsięwzięcie będzie realizowane w obszarze już przekształconym w wyniku działalności człowieka, oddziaływanie przedsięwzięcia na krajobraz należy uznać za nieznaczące.

Skarżąca w odwołaniu podniosła, że w związku z realizacją inwestycji przeprowadzona zostanie wycinka drzew znajdujących się w sąsiedztwie nieruchomości położonych wzdłuż ulic Piłsudskiego i Zwierzynieckiej w Skierniewicach, zaś nasadzenia kompensacyjne nie dotyczą wskazanego ciągu komunikacyjnego. W opinii GDOŚ uwaga skarżącej nie jest uzasadniona, ponieważ nie ma możliwości zachowania wszystkich drzew rosnących wzdłuż ulic Piłsudskiego i Zwierzynieckiej. Inwestor ograniczył wycinkę do niezbędnego minimum – spośród zinwentaryzowanych 73 drzew do wycinki przeznaczonych jest 47 sztuk oraz spośród 1029 m²

krzewów do wycinki przeznaczono 749 m². Z akt sprawy wynika, że pozostawienie większej liczby zinwentaryzowanych drzew skutkowałoby koniecznością rezygnacji z części inwestycji, np. realizacji ścieżek rowerowych, chodników czy dodatkowych pasów ruchu w postaci lewoskrętów, które poprawiają bezpieczeństwo i płynność ruchu. Ponadto część z planowanych do wycinki drzew stanowi przeszkodę w zapewnieniu dostępności komunikacyjnej dla działek przy projektowanym wiadukcie. Co więcej, część drzew rośnie w centralnej części chodnika, utrudniając pieszym, szczególnie osobom niepełnosprawnym, przemieszczanie się. Zgodnie z informacją przedstawioną przez inwestora od maja do listopada 2018 r. konsultowano z mieszkańcami (głównie właścicielami nieruchomości przyległych do inwestycji) różne warianty rozwiązań – jedna z propozycji obejmowała zachowanie największego ciągu drzew po stronie północnej ul. Piłsudskiego poprzez zlokalizowanie chodnika i ścieżki rowerowej za szpalerem po stronie północnej. Jednak takie rozwiązanie nie uzyskało akceptacji ze względu na konieczność zajęcia znacznej powierzchni gruntów prywatnych. W związku z powyższym przedstawiona wycinka drzew okazała się niezbędna dla realizacji inwestycji, a tym samym wypełnia wymagania określone w art. 75 ust. 2 Poś. Wycinka jest dopuszczalna pod warunkiem wykonania nasadzeń kompensacyjnych oraz zastosowania działań kompensujących zniszczenie siedlisk ptaków i nietoperzy poprzez wywieszenie 2 szt. budek lęgowych dla nietoperzy typu Strattman oraz 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu A i 4 szt. budek lęgowych dla ptaków typu B na obszarze parku miejskiego w Skierniewicach.

Nasadzenia kompensacyjne nie mogą zostać wykonane bezpośrednio w miejscu wycinki, ponieważ w pasie drogowym brak jest miejsca ze względu na gęsto rozmieszczone uzbrojenie terenu (istniejące oraz projektowane), a także ze względu na przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124, ze zm.).

Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem:

- zieleni w pasie drogowym nie powinna zagrażać bezpieczeństwu uczestników ruchu, ograniczać wymaganego pola widoczności, skrajni drogi oraz utrudniać utrzymania drogi,
- szerokość pasa zieleni, zapewniająca wystarczające warunki jej wegetacji i pielęgnacji powinna wynosić co najmniej 3,0 m, jeżeli jest to rząd drzew, żywopłot lub pasmo krzewów,
- drzewa w pasie drogowym powinny być tak usytuowane, żeby w okresie swojej wegetacji nie powodowały niszczenia nawierzchni drogi oraz nie utrudniały użytkowania chodników przez pieszych, w szczególności przez osoby niepełnosprawne,
- odległość pnia drzewa od krawędzi jezdni nie powinna być mniejsza niż 3,0 m, a w wypadku przebudowy albo remontu drogi dopuszcza się mniejszą odległość, jeśli będą spełnione pozostałe warunki określone w rozporządzeniu.

W projektowanym pasie drogowym nie ma możliwości realizacji inwestycji z zachowaniem powyższych przepisów, czyli tak, aby drzewa były odsunięte od krawędzi jezdni o 3 m, zaś sam pas zieleni miał szerokość co najmniej 3 m. Co więcej, układ korzeniowy drzew naruszałby konstrukcję jezdni oraz chodników i dróg rowerowych, a także utrudniał korzystanie z chodników przez osoby

niepełnosprawne. W związku z powyższym nasadzenia kompensacyjne w liczbie 71 sztuk drzew zostaną wykonane w najbliższej możliwej okolicy planowanej inwestycji, tj. na terenie działek nr 173/7, 173/8, 349, 362/3 obręb 8 (47 sztuk) oraz na terenie miasta Skierniewice (24 sztuki).

IV. Oddziaływanie w zakresie emisji hałasu, gazów i pyłów do powietrza oraz drgań dynamicznych.

Przedmiotowa inwestycja stanowi przedsięwzięcie, które może negatywnie oddziaływać na środowisko poprzez emitowanie gazów i pyłów do powietrza, drgań oraz hałasu do środowiska. Na etapie realizacji inwestycji źródłem powyższych emisji będą pracujące maszyny budowlane oraz sprzęt transportowy. Skala tych oddziaływań będzie jednakże ograniczać się do miejsca realizacji inwestycji oraz terenów bezpośrednio z nim sąsiadujących i będzie wiązała się jedynie z wystąpieniem czasowych i odwracalnych uciążliwości na tych terenach; nie będzie powodować znaczących negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, w tym na życie i zdrowie ludzi. Uciążliwości te będą dodatkowo ograniczane w związku z nałożonymi przez organ pierwszej instancji warunkami, m.in. w punktach I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.29, I.2.23 oraz I.3.12 zaskarżonej decyzji. Najbardziej uciążliwy pod względem emisji gazów, pyłów, drgań i hałasu będzie okres funkcjonowania przedsięwzięcia, ze względu na długoterminowość tego oddziaływania, którego źródłem będą poruszające się w obrębie planowanego układu drogowego pojazdy.

Wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych i pyłowych na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia zostały przedstawione w raporcie oraz dołączonych do niego załącznikach. W dokumentach powyższych przedstawiono maksymalne i średnioroczne wartości stężeń: tlenków azotu (w przeliczeniu na dwutlenek azotu), tlenku węgla, dwutlenku siarki, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych, ołowiu, amoniaku, benzenu oraz pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5, a także, w sposób graficzny, zasięg ich rozprzestrzeniania się. Z przeprowadzonych analiz wynika, że oddziaływanie przedsięwzięcia w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie ograniczone do miejsca inwestycji i terenów bezpośrednio z nim sąsiadujących, przy czym nie dojdzie do przekroczenia standardów jakości powietrza określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. nr 16 poz. 87) poza pasem drogowym, w tym dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń dla obszarów ochrony uzdrowiskowej.

Podczas funkcjonowania inwestycji źródłem oddziaływań akustycznych będzie ruch pojazdów samochodowych. Będzie to oddziaływanie długoterminowe.

W otoczeniu planowanej inwestycji znajdują się tereny podlegające ochronie akustycznej. Przeważają tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w odniesieniu do jednej doby ($L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), wynoszą 61 dB dla pory dnia i 56 dB dla pory nocy. Część obszaru stanowią tereny mieszkaniowo-usługowe oraz tereny zabudowy zagrodowej, dla których

dopuszczalne poziomy hałasu w odniesieniu do jednej doby wynoszą 65 dB dla pory dnia i 56 dB dla pory nocy.

Obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu emitowanego w związku z funkcjonowaniem przedsięwzięcia wykonano za pomocą programu komputerowego SoundPLAN®, wykorzystującego model rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku zgodny z normą PN-ISO 9613-2 *Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia*, wskazaną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2019 r. poz. 2286, ze zm.). Na etapie postępowania odwoławczego wykonano ponowną analizę akustyczną uwzględniającą natężenie ruchu prognozowane na rok 2028 wraz z ruchem po nowoprojektowanych drogach dojazdowych oraz doprecyzowanym przez inwestora rodzajem nawierzchni drogowej BBTM8B oraz SMA8.

Na terenach objętych ochroną przed hałasem zlokalizowano 28 punktów pomiarowych emisji hałasu. Przeprowadzone analizy akustycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazują, że podczas funkcjonowania przedsięwzięcia może nastąpić przekroczenie akustycznych standardów jakości środowiska określonych w rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla pory dziennej i pory nocnej dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i terenów mieszkaniowo-usługowych w 26 spośród 28 analizowanych punktach pomiarowych. Ze względu na przewidywane przekroczenie powyższych standardów jakości środowiska konieczne jest zastosowanie rozwiązań mających na celu ograniczanie ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego. W tym celu przewidziano zastosowanie ekranów akustycznych oraz nawierzchnię o obniżonej hałaśliwości, tzw. cichą nawierzchnię.

RDOŚ w Łodzi w pkt I.3.12 decyzji z dnia 28 sierpnia 2019 r. nałożył na wnioskodawcę obowiązek budowy dziesięciu ekranów akustycznych odbijających o łącznej długości 873,3 m i wysokości 2,5 m, 4 m lub 5 m. Natomiast w pkt II.2.29 tej decyzji zobowiązał inwestora do zastosowania nawierzchni o obniżonej hałaśliwości (warstwa ścierna BBTM8B) w ciągu ul. Piłsudskiego i ul. Zwierzynieckiej.

W toku postępowania odwoławczego wnioskodawca w piśmie z dnia 25 czerwca 2021 r. doprecyzował rodzaj nawierzchni ograniczającej hałas - zastosowana zostanie nawierzchnia BBTM8B, która zgodnie z wynikami projektu pn.: *Ochrona przed hałasem drogowym*, zrealizowanego w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia RID (Rozwój Innowacji Drogowych), opublikowanych na stronie internetowej GDDKiA (<https://www.gddkia.gov.pl/>) umożliwia redukcję hałasu względem nawierzchni o normalnej hałaśliwości o 3,5 dB. Natomiast na rondach na skrzyżowaniach ul. Zwierzynieckiej z ul. Nowomiejską oraz ul. Piłsudskiego z ul. Kozielskiego zostanie wykonana nawierzchnia typu SMA8, charakteryzująca się większą odpornością na wyrywanie ziaren kruszywa z masy mineralno-asfaltowej i jednocześnie redukująca hałas o 1 dB względem nawierzchni o normalnej hałaśliwości. Zastosowanie tej nawierzchni na rondach podyktowane jest występowaniem na nich większych mechanicznych obciążeń powodowanych przez skręcające pojazdy, co przy zastosowaniu nawierzchni BBTM8B powodowałoby szybszą jej

eksploatację, utratę właściwości obniżających hałas, a w konsekwencji częstsze prace remontowe. W związku z powyższym konieczne było zreformowanie przez GDOŚ warunku I.2.29 zaskarżonej decyzji – pkt 14 niniejszej decyzji.

W pkt II.2.30 zaskarżonej decyzji RDOŚ w Łodzi określił ponadto warunki utrzymania cichej nawierzchni, aby nie traciła swoich właściwości redukujących poziom generowanego hałasu, w tym nakaz czyszczenia nawierzchni przez pojazdy przeznaczone do tego celu, wyposażone w szczotki obrotowe i ciśnieniową myjkę wodną. Czyszczenie nawierzchni będzie odbywać się dwa razy do roku: po okresie zimowym w miesiącach marzec – kwiecień oraz w miesiącach sierpień – październik.

Pomimo zastosowania opisanych powyżej rozwiązań ograniczających oddziaływanie akustyczne, analiza akustyczna wykazała możliwość wystąpienia w czterech punktach pomiarowych przekroczeń dopuszczalnych norm, są to punkty pomiarowe: P1a przy ul. Piłsudskiego 23, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – przekroczenie o 0,9 dB dla pory dnia, P4a przy ul. Piłsudskiego 31, teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej – przekroczenie o 0,3 dB dla pory nocy, P12a przy ul. Zwierzynieckiej 6, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – przekroczenie o 0,6 dB dla pory dnia oraz P18a przy ul. Zwierzynieckiej 12, teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej – przekroczenie o 0,8 dB dla pory nocy.

W odniesieniu do powyższych wyników organ odwoławczy zaznacza, iż przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę fakt, że rzeczywisty poziom oddziaływania akustycznego może być inny niż wyliczony, zwłaszcza gdy skala obliczonych przekroczeń mieści się, jak w omawianej sprawie, w granicach błędu stosowanych metod symulacji (ok. 1,5 dB). Powyższe różnice mogą być spowodowane chociażby niepewnością uwzględnionych w modelu parametrów ruchu (natężenie ruchu, udział pojazdów ciężkich) oraz przyjętych do obliczeń parametrów w zakresie odwzorowania terenu (konfiguracja, przeszkody, zagospodarowanie itp.). Niemniej jednak w celu weryfikacji wielkości prognozowanych oddziaływań akustycznych zidentyfikowanych i opisanych w raporcie z oddziaływaniami, które wystąpią w rzeczywistości w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia, oraz skuteczności planowanych środków minimalizujących (wskazanych w pkt I.3.12 zaskarżonej decyzji), inwestor został zobowiązany do przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w rok po oddaniu do użytkowania planowanej drogi (pkt VI zaskarżonej decyzji). GDOŚ uznał jednak za konieczne doprecyzowanie warunku określonego w pkt VI.3 zaskarżonej decyzji poprzez wskazanie lokalizacji punktów pomiarowych. Jeśli wyniki przeprowadzonej analizy potwierdzą przekroczenia dopuszczalnych norm akustycznych we wskazanych powyżej punktach, zastosowanie będzie miał przepis art. 82 ust. 1c ustawy ooś, zgodnie z którym, jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczynają się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 Poś.

Podczas fazy eksploatacji przebudowywanego układu komunikacyjnego w wyniku przejazdu samochodów mogą powstawać drgania. Wyjaśnić należy, iż zgodnie z publikacją *Drgania drogowe* (Adamczyk J., Targosz J.; AG-H w Krakowie, Katedra Robotyki i Dynamiki Maszyn; Kraków 2003), główną przyczyną generowania drgań drogi i otoczenia przyległego do niej jest

nierówność jezdni, która zależy przede wszystkim od rodzaju zastosowanej nawierzchni. Czynnikiem odpowiedzialnym za powstawanie drgań na drogach są uderzenia spowodowane odrywaniem się kół od powierzchni drogi na skutek nierówności, co w przypadku przedmiotowej inwestycji, w wyniku której przebudowywane drogi będą charakteryzować się wyższymi parametrami technicznymi oraz nową, równą nawierzchnią, będzie w znacznym stopniu ograniczone w stosunku do obecnego stanu. Ponadto zostanie zlikwidowany przejazd przez torowisko kolejowe, który jest również źródłem drgań. Mając powyższe na uwadze organ odwoławczy stwierdza, iż eksploatacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie źródłem znacząco negatywnego oddziaływania w zakresie emisji drgań dynamicznych.

W związku z dokonaniem podziału działek ewidencyjnych od czasu wydania decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r., GDOŚ, reformując pkt 11.5 zaskarżonej decyzji, uaktualnił numery działek ewidencyjnych, na których wykonane zostaną nasadzenia drzew (pkt 23 niniejszej decyzji), a także, reformując charakterystykę przedsięwzięcia – na których wykonana zostanie rozbiórka budynków oraz prowadzone będą prace przygotowawcze polegające na wycince drzew i krzewów (pkt 28 niniejszej decyzji).

Odnosząc się do pozostałych zarzutów i wniosków podniesionych w odwołaniu, postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz udziale społeczeństwa, a dotyczących kwestii, do których nie odniesiono się wyżej, GDOŚ przedstawia poniższe wyjaśnienia.

GDOŚ uznaje za niezasadny zarzut braku nałożenia obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności w zakresie oddziaływania akustycznego oraz *pozostałych emisji związanych z realizacją przedsięwzięcia*. Zdaniem skarżącej taki obowiązek wynika z oceny oddziaływania na środowisko i obaw lokalnej społeczności, przy czym skarżąca nie wskazała żadnych okoliczności, które uzasadniałyby nałożenie takiego monitoringu, w szczególności nie sprecyzowała, jakie ustalenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wskazują na zasadność nałożenia monitoringu oraz na *nieskuteczność zastosowanych środków ochrony przed hałasem*, ani nie poparła swojego stanowiska analizami, które podważyłyby ustalenia raportu w tym zakresie.

Monitoring zaleca się w przypadku, gdy konieczna jest stała lub długookresowa obserwacja, czy zrealizowana inwestycja oddziałuje negatywnie na środowisko, czyli gdy w dłuższej perspektywie czasu przewiduje się możliwość negatywnego oddziaływania. Wykonane na potrzeby sporządzenia raportu analizy i badania w zakresie emisji hałasu i substancji do powietrza nie wykazały możliwości wystąpienia takiego oddziaływania na żaden komponent środowiska oraz zdrowie i życie ludzi, zarówno na etapie realizacji, jak i funkcjonowania przedsięwzięcia, co uzasadniałoby nałożenie obowiązku monitoringu.

Skarżąca w odwołaniu podnosi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana została w oparciu o wadliwie sporządzony raport, w tym w szczególności w zakresie analizy oddziaływania akustycznego, analizy oddziaływania na powietrze oraz propagacji drgań. Dodatkowo skarżąca zacytowała wybrane fragmenty raportu, wskazując je jako przykład *szeregu nieścisłości* występujących w tym dokumencie.

Odnosząc się do powyższego, podkreślić należy, że skarżąca nie sprecyzowała, na czym miałyby polegać błędy w obliczeniach emisji hałasu, drgań i zanieczyszczeń powietrza, a swoich twierdzeń nie poparła dowodami, które by je potwierdziły. Niejasne jest również, w jakim zakresie i z jakich względów cytowane fragmenty raportu stanowią o jego wadliwości i jaki wpływ miały na prawidłowość wydanej decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Z tego też względu organ odwoławczy nie może się szerzej odnieść do przedstawionego zarzutu.

Niezrozumiałym jest natomiast zarzut, że w toku postępowania strona odwołująca miała jedynie możliwość zapoznania się z gotowym już raportem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zatem zgodnie z art. 63 ust. 1 i 4 ustawy o oś obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia stwierdza w drodze postanowienia organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określając jednocześnie zakres tego raportu. Obowiązek sporządzenia raportu spoczywa na wnioskodawcy, a dokument ten powinni sporządzić eksperci posiadający specjalistyczną wiedzę oraz posiadać doświadczenie i wykształcenie spełniające wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy o oś. Przepisy ustawy o oś nie wymagają od wykonawcy raportu, aby w trakcie jego opracowywania prowadził konsultacje i uzgodnienia ze stronami postępowania.

Odnosząc się natomiast do przytoczonego przez skarżącą wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt: II OSK 1627/10, nie budzi wątpliwości organu odwoławczego, że strony w toku całego postępowania administracyjnego mają prawo wglądu w akta sprawy oraz mogą składać uwagi i wnioski, w tym co do zawartości raportu. Z uprawnienia tego skorzystała skarżąca w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. RDOŚ w Łodzi, przed wydaniem postanowienia z dnia 24 października 2018 r. określającego zakres raportu, obwieszczeniem z dnia 11 lipca 2018 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe.2, poinformował strony o wszczęciu postępowania, natomiast obwieszczeniem z dnia 18 lipca 2018 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe.5, o wystąpieniu do właściwych organów o wydanie opinii o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a zatem skarżąca miała możliwość złożenia uwag i wniosków przed sporządzeniem raportu.

Jednocześnie wskazać należy, że w ocenie GDOŚ raport złożony przez inwestora wraz z jego uzupełnieniami spełnia wymogi określone w art. 66 ustawy o oś, tym samym umożliwia przeprowadzenie rzetelnej oceny oddziaływania na środowisko i ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, co znalazło swoje odzwierciedlenie w decyzjach organów obu instancji.

GDOŚ podziela pogląd przedstawiony przez RDOŚ w Łodzi, iż zobowiązanie inwestora do prowadzenia prac budowlanych w porze dnia, czyli od godziny 6:00 do godziny 22:00 nie narusza prawa mieszkańców do spoczynku nocnego. Cisza nocna jest pojęciem zwyczajowym, nie jest zdefiniowana ani uregulowana w przepisach prawa. Natomiast należy wziąć pod uwagę, że powszechnie przyjęta zwyczajowa zasada współżycia społecznego mówi, że nie powinno się

zakłócać ciszy nocnej, która trwa od godziny 22:00 do godziny 6:00. W ocenie GDOŚ wprowadzenie takiego warunku umożliwi racjonalną realizację inwestycji i jednocześnie zapewni warunki do spokojnego wypoczynku mieszkańcom.

Pogląd przedstawiony przez skarżącą, iż ciche nawierzchnie charakteryzują się mniejszą odpornością mechaniczną, niż nawierzchnie o normalnej hałaśliwości jest zasadny, jednakże nie jest to argument wykluczający możliwość ich stosowania, jak i nie podważa ich skuteczności. W ocenie GDOŚ warunek nałożony w pkt I.2.30 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zobowiązujący wnioskodawcę do utrzymywania nawierzchni, tak by nie straciła ona swych właściwości redukujących poziom generowanego hałasu, jest wystarczający z punktu widzenia zapewnienia ochrony środowiska akustycznego. Natomiast kwestie remontów dróg i skuteczności prowadzonych zabiegów utrzymaniowych leżą w kwestii zarządcy drogi i wykraczają poza zakres postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz kompetencje RDOŚ w Łodzi i GDOŚ.

Skarżąca podnosi, że wyniesienie projektowanego wiaduktu ponad teren spowoduje: *zwiększenie emisji spalin, kurzu oraz poziomu hałasu. Niewystarczające mogą okazać się rozwiązania zaproponowane przez wnioskodawcę w zakresie zainstalowania ekranów akustycznych oraz położenia nawierzchni o obniżonej hałaśliwości.* Twierdzenie to nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Zarówno w obliczeniach rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz w obliczeniach rozprzestrzeniania się hałasu uwzględniono projektowane wyniesienie wiaduktu względem powierzchni terenu. Obliczenia te wykazały, że w przypadku zanieczyszczeń powietrza nie dojdzie do przekroczenia standardów jakości powietrza poza pasem drogowym. Jak wynika z przeprowadzonych analiz, podniesienie emitora zanieczyszczeń powietrza zwiększa dyspersję zanieczyszczeń, zmieniając ich rozkład, a w konsekwencji zmniejsza wartości maksymalne stężeń w najbliższym jego sąsiedztwie. Natomiast oddziaływanie akustyczne inwestycji na wysokości 4 m n.p.t. będzie mniejsze niż dopuszczalne poziomy hałasu określone dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tj. 61 dB w porze dnia i 56 dB w porze nocy, tym samym można stwierdzić, że projektowany wiadukt, tj. wyniesione źródło hałasu, stanowi rozwiązanie ograniczające oddziaływanie akustyczne w rejonie jego posadowienia. Skarżąca nie przedstawiła żadnych analiz, które podważyłyby analizy przeprowadzone na potrzeby raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w tym zakresie.

W tym miejscu należy wskazać, że w trakcie postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ocenia zasadności realizacji inwestycji, jak również przyjętych przez inwestora rozwiązań technicznych i konstrukcyjnych. Rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o której zakresie, w tym o rozpatrywanym wariantcie, decyduje wnioskodawca. Poddaje on własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych. Co więcej,

organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 marca 2009 r., sygn. II OSK 272/08). Z powyższego wynika – w odniesieniu do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – że organ jest związany żądaniem inwestora co do wariantu przedsięwzięcia proponowanego do realizacji i nie może samodzielnie modyfikować żądania, przez zmianę tego wariantu. Tym samym GDOŚ nie może odnieść się do uwag skarżącej o zasadności realizacji inwestycji w wariacie zachodniej obwodnicy miasta, który został wskazany w uchwale Rady Miasta Skierniewice nr XXVI/112/2016, ani nakazać realizacji przedsięwzięcia w tym wariacie.

Odnosząc się do uwag skarżącej w zakresie niewystarczającego dialogu prowadzonego przez inwestora z mieszkańcami ulic objętych oddziaływaniem inwestycji, należy wskazać, że działania te wykraczają poza zakres postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Działania informacyjne prowadzone przez inwestora w ramach procesu inwestycyjnego posiadają charakter nieformalnych konsultacji społecznych i prowadzone są one niezależnie od działań organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i poza postępowaniem w sprawie jej wydania. Natomiast jednym z obligatoryjnych elementów oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko prowadzonej przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w tym postępowaniu. RDOŚ w Łodzi wywiązał się z realizacji tego elementu prowadzonej procedury administracyjnej. Obwieszczeniem z dnia 25 kwietnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe.28, zawiadomił strony postępowania o przeprowadzeniu udziału społeczeństwa dla przedmiotowego przedsięwzięcia, natomiast obwieszczeniem z 25 dnia kwietnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.148.2018.PJe.29, podał do publicznej wiadomości informację m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz możliwości i terminie składania uwag i wniosków, zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy ooś.

Z kolei kwestie związane ze spadkiem wartości nieruchomości oraz wywłaszczeniem nieruchomości pod drogi są regulowane przez przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, ze zm.), tym samym wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Ponadto zauważyć należy, że ocena wpływu przedsięwzięcia na nieruchomości jest co prawda elementem koniecznym w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, *jednakże w tym zakresie nie bada się wpływu inwestycji na wartość tych dóbr materialnych* (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2013 r., C-420/11, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt: II SA/Go 4/15).

Odnosząc się do uwagi dotyczącej bezpieczeństwa mieszkańców, należy wyjaśnić, iż kwestie oceny wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego reguluje ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, ze zm.), tym samym kwestia ta wykracza poza zakres postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W zakresie wniosku stron postępowania o przeprowadzenie wizji lokalnej z ich udziałem w celu *skonfrontowania argumentów* dotyczących planowanej inwestycji, GDOŚ nie widzi potrzeby jej przeprowadzenia; wizja taka nie jest wymagana do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Zgodnie z przepisami ustawy o oś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko podlega ocenie przez organ prowadzący postępowanie. Organ administracji publicznej, co wynika z art. 85 § 1 Kpa, może w razie potrzeby przeprowadzić oględziny. Celem przeprowadzenia oględzin jest ustalenie za pomocą zmysłów (wzroku, smaku, powonienia, dotyku, słuchu) stanu faktycznego o istotnym znaczeniu dla konkretnej sprawy administracyjnej. Niniejsza sprawa, prowadzona przez GDOŚ, czyli organ wyspecjalizowany w zakresie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, w tym m.in. dróg na środowisko, nie wymaga do prawidłowej oceny stanu faktycznego planowanego przedsięwzięcia przeprowadzenia dowodu w formie bezpośrednich oględzin. Z pisma stron wynika, że celem wizji lokalnej ma być w zasadzie chęć wyrażenia przez strony swoich poglądów o planowanym przedsięwzięciu, co w żadnym stopniu nie uzasadnia konieczności przeprowadzenia wizji lokalnej w niniejszym postępowaniu. GDOŚ bazował na aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji oraz wiedzy własnej, co pozwoliło ustalić stan faktyczny sprawy w zakresie wystarczającym do jej rozstrzygnięcia, tym samym organ nie widzi potrzeby przeprowadzania dodatkowych czynności dowodowych w ramach postępowania wyjaśniającego.

RDOŚ w Łodzi odnosząc się do uwag skarżącej, dotyczących zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, ze zm.) słusznie wskazał, iż przepisy te nie dotyczą kwestii związanych z uzyskiwaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i nie mają zastosowania w przedmiotowym postępowaniu.

GDOŚ podziela również stanowisko RDOŚ w Łodzi, iż uwagi skarżącej w zakresie oddziaływania akustycznego i drgań od linii kolejowej nie są przedmiotem prowadzonego postępowania, gdyż analizowana inwestycja dotyczy budowy wiaduktu nad linią kolejową oraz prac drogowych na ul. Zwierzynieckiej i ul. Piłsudskiego w Skierniewicach.

Natomiast zasadna jest uwaga skarżącej, dotycząca naruszenia przez RDOŚ w Łodzi art. 37 ustawy o oś poprzez nieodniesienie się do wszystkich wniosków składanych przez skarżącą w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego, w tym w trakcie udziału społeczeństwa. Uchybienie to zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji, nie miało istotnego wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, a tym samym nie może stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji. Uwagi i wnioski wniesione wówczas przez mieszkańców ul. Piłsudskiego w Skierniewicach, w tym skarżącą, w piśmie z dnia 8 października 2018 r. oraz przez skarżącą w piśmie z dnia 14 czerwca 2019 r. zostały rozpatrzone w ramach postępowania odwoławczego, a sposób, w jaki zostały one wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione, organ odwoławczy przedstawił we wcześniejszej części niniejszej decyzji (str. 19-34). Dlatego też powyższe naruszenie nie miało wpływu na wynik sprawy.

Pismem z dnia 17 stycznia 2019 r. inwestor wniósł o nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, z uwagi na uzasadniony interes społeczny i ważny interes strony. W pkt VIII decyzji z dnia 28 sierpnia 2019 r. RDOŚ w Łodzi

nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie ze stanowiskiem skarżącej nieuzasadnione było nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie art. 108 § 1 Kpa, ponieważ w przedmiotowej sprawie nie zaistniały ku temu stosowne przesłanki.

Zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. *Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu I instancji ma charakter czasowy i jest ściśle związane z decyzją nieostateczną, odnosi bowiem swój skutek wyłącznie do czasu rozpoznania - przez organ drugiej instancji - odwołania i zakończenia postępowania wydaniem decyzji ostatecznej* (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 552/20). W momencie wydania decyzji odwoławczej decyzja organu pierwszej instancji staje się wykonalna, a nadany rygor natychmiastowej wykonalności wygasa. Z powyższych względów GDOŚ nie orzekł w zakresie nadania decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2019 r. rygoru natychmiastowej wykonalności, bowiem kwestia ta stała się bezprzedmiotowa z dniem wydania niniejszej decyzji.

GDOŚ uznaje za zasadny zarzut prowadzenia przez RDOŚ w Łodzi postępowania z naruszeniem art. 7, art. 77, art. 80 oraz art. 107 § 3 Kpa, gdyż nie podjął on wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, w szczególności w zakresie oddziaływania akustycznego oraz na środowisko przyrodnicze. Zgodnie z zasadą wyrażoną w przywołanych przepisach Kpa, to na organie administracji publicznej ciąży obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a następnie wszechstronnej oceny istotnych okoliczności sprawy. Naruszenie to nie miało jednak istotnego wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, a tym samym nie może stanowić podstawy do uchylecia zaskarżonej decyzji. Podkreślić w tym miejscu należy, że organ odwoławczy w pierwszej kolejności obowiązany jest do merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2012 r., sygn. akt: II OSK 1198/13, oraz B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 857), korzystając z uprawnień wynikających z przepisu art. 136 Kpa.

Mając na uwadze, wyrażoną w art. 15 Kpa, zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji, raportu wraz z uzupełnieniami, zaskarżonej decyzji oraz wniesionego odwołania. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę zarówno co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawy do uchylecia decyzji RDOŚ w Łodzi z dnia 28 października 2019 r. w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy lub umorzenia postępowania pierwszej instancji. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia utrzymanie tej części decyzji w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska

Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. Gmina Miasto Skierniewice – reprezentowane przez [REDACTED]
2. [REDACTED] – reprezentowana przez adw. [REDACTED]
3. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy o oś oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712)

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Skierniewicach